

[Ministeren for europæiske handelsanliggender.] dem. Men nu har han jo været her igen, og jeg vil fortsætte min hensigt, nemlig at svare på det, jeg glemte i første omgang.

Det drejer sig om moms på boliger. Der er ikke endeligt vedtaget regler om, hvordan noget sådant skal foregå i fællesmarkedet. Der har været udarbejdet et direktiv, men politikens endelige udformning er stadig væk under forhandling. Så vidt vi kan skønne, vil resultatet af disse forhandlinger blive, at der for fast ejendom foretages en fritagelse for moms ved udleje til private, og omsætning mellem private af boliger vil også blive fritaget. Med hensyn til opførelse går man ud fra, at den sociale del af boligbyggeriet eller den almennyttige del vil blive undtaget.

Hvad angår momsrefusion, kan man sige, at hvis det vedtages, at det teknisk vil være mest hensigtsmæssigt, at man ikke opererer med momsrefusion ved opførelse af huse og boligbyggeri, så er der ikke spor i vejen for, at vi, hvis vi ønsker fortsat at støtte byggeriet, kan indføre tilskudsordninger, der modsvarer denne momsrefusion. Hvis den fjernes, er det nemlig af tekniske grunde, det er et teknisk spørgsmål.

Vedrørende spørgsmålet om jordlovgivningen kan jeg henholde mig til statsministerens svar.

Hr. Maigaard mente, at jeg burde være forfærdet over, at embedsmændene i handelssekretariatet kunne regne så galt. Nu er der jo ingen, der kan vide, hvor galt handelssekretariatets embedsmænd har regnet. Det, man kan vide, er, at det koster os milliardbeløb at stå udenfor. Jeg tør ikke skrive under på, at det, vismændene er kommet til, er et bedre tal end det, handelssekretariatets embedsmænd er kommet til. Men for ikke at blive beskyldt for at bruge for store tal og overdrive de økonomiske virkninger vælger jeg i reglen at nævne det laveste tal af dem, eksperterne har opstillet, og så plejer jeg at tilføje, at jeg tror, at det er minimum for, hvad det vil koste os at stå udenfor. Det må da vel siges at være en forholdsvis forsigtig fremgangsmåde.

Hr. Maigaard præsenterede mig for en affotografering af vismandsrapporten og mente, at vi nu kunne tale på et mere meningsfyldt grundlag. Det er interessant at bemærke, at på dette papir, jeg fik udleveret

af hr. Maigaard, fremhæver vismændene en side af sagen, som hr. Maigaard ikke nævnte, nemlig at oprettelsen af en valutaunion ville medføre betydelige fordele i retning af bekæmpelse og undgåelse af spekulation i valutakursændringer. Man ved jo, at valutakursændringer og spekulation i disse kan have meget skadelige konsekvenser for landenes beskæftigelse og produktion. Den side af sagen må man altså tage med, hvis man derefter vil komme ind på, hvad hr. Maigaard så har gjort, at vismændene siger, at hvis man opnår at undgå risiko og nedgang i produktion som følge af valutaspækulation, så betaler man den pris, at man opgiver selv at have mulighed for devaluering, man låser selv sin valutakurs fast. Det har også afledede virkninger, idet det indskrænker mulighederne for at føre penge- og finanspolitik; det står i vismændenes rapport, og det kan jeg fuldt ud tiltræde.

Men det betyder ikke, at vi derefter skal imødesee, at vi ikke kan føre en politik til fremme af fuld beskæftigelse, også fordi fællesmarkedet naturligvis ikke kan gennemføre generelle retningslinjer, hvis følge skulle blive arbejdsløshed. Det ville også stride mod alle de ord i præambelen, som fællesmarkedsmodstanderne jo ellers lægger megen vægt på at citere. Det er jo et af præambelens formål at skabe høj beskæftigelse.

Hr. Kurt Brauer var utilfreds med, at jeg var glad for informations- og dokumentationscentralen i handelssekretariatet, men jeg er faktisk glad, også fordi man dér kan gå over og læse alle de modstanderpjecer og al den modstanderlitteratur, der er tilgængelig. Jeg har sikret mig, at også SF's pjece findes dér. Men det betyder ikke — og her tror jeg man fra SF's side har misforstået, hvad meningen er med dokumentations- og informationscentralen — det betyder ikke, at vi er en kolportageafdeling for modstandslitteratur, og slet ikke, at vi køber den op og deler den gratis ud. Men det betyder, at alle, der er interesseret i den slags pjecer, kan komme op og læse SF's pjece og måske blive så begejstret for den, at de går hen og køber den for disse 4 kr. 50 øre, på samme måde som de kan læse handelssekretariatets pjecer deroppe, og hvis de ønsker at eje dem, kan de gå hen i boghandelen og betale prisen for dem.

Må jeg til sidst meddele folkettinget, at